

[Pelle Voigt]

Fru Lissa Mathiasen har lagt en fornærmethed for dagen med hensyn til, hvordan SF har stillet sig til lejeloven, og en fornærmethed over en række andre ting, men jeg har ikke hørt fru Lissa Mathiasen begrunde afvisningen af SF's ændringsforslag, som ikke bare er SF's ændringsforslag, men som er de forslag, lejerbevægelsen, folkene i det sociale hjælpearbejde har ønsket indført i dette lovforslag for at sikre folk imod at blive stødt ud i ghettoer og hjemløshed. Jeg synes, det ville klæde diskussionen, hvis den socialdemokratiske ordfører bare Antonyndingsvis – selv om der er meget andet at tage stilling til, som den socialdemokratiske ordfører var inde på – kunne give os en idé om, hvad der egentlig er galt med de ændringsforslag, som lejerbevægelsen har ønsket stillet, og som SF har fremsat efter hjælp fra Boligministeriet til den tekniske udformning. Jeg forstår det ikke, og jeg vil egentlig gerne have det forklaret.

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Det er lidt svært at kommentere det, hr. Kim Behnke sagde, for han sagde, at han var imod, men han sagde ikke, hvorfor han var imod. Jeg konstaterer altså, at Fremskridtspartiet er imod dette forslag, men der kom ikke noget konkret argument.

Debatten har jo for en meget stor del drejet sig om Vesterbro og den pressemeddelelse, som vi for meget få dage siden modtog fra en række kristelige-sociale organisationer på Vesterbro, og det, debatten har drejet sig om, er den overgangsbestemmelse, som er i lovforslaget: Er den intet værd, eller er den noget værd? Det er det helt afgørende spørgsmål.

Vi har naturligvis ikke indføjet en overgangsbestemmelse, som alene omfatter Vesterbro; den gælder også alle andre steder i landet, hvor der er en berettiget forventning om et bestemt huslejeniveau. Det ville da være mærkeligt, hvis en regering kom med en overgangsbestemmelse, og at man så ikke skulle ønske, at den havde et indhold.

Det, jeg derfor gerne vil understrege – og det er en kommentar til den pressemeddelelse, som jeg mener bygger på misforståelse – er, at lejefastsættelsen tidligst får virkning for beslutninger, som kommunen får bindende tilsagn om fra 1. januar 1995 og derefter. Forslaget omfatter således ikke byfornyelses- og bolig-

forbedringsmæssige beslutninger, der er truffet, og som får bindende tilsagn fra i år. Det er det ene.

Det andet er – og det fremgår af lovforslagets overgangsbestemmelse i § 6, stk. 7 – at kommunalbestyrelsen i en hvilken som helst kommune, det måtte dreje sig om – i tilfældet med Vesterbro naturligvis Københavns Kommune, men det gælder en hvilken som helst kommunalbestyrelse – inden 15. januar 1995 kan anmode boligministeren om, at de gældende regler i byfornyelsesloven om lejefastsættelse fortsat skal kunne anvendes, såfremt der før lovforslagets fremsættelse er vedtaget en samlet, overordnet plan for et større, sammenhængende, utidssvarende byområde, og såfremt visse forhold er angivet i planen. Her åbnes mulighed for bl.a. de karreer på Vesterbro, der er omfattet af handlingsplanen for Vesterbro; de kan undtages fra de nye regler om lejefastsættelse. Kommunalbestyrelsen har mulighed for før 15. januar at anmode boligministeren om at tillade, at de gældende bestemmelser om lejefastsættelse stadig skal anvendes i byområder og ejendomme, hvor der hos beboerne er skabt berettigede forventninger før 14. april 1994 om et lavere lejeniveau efter byfornyelsen, som konkret er tilkendegivet af kommunen over for beboerne i de enkelte ejendomme.

Jeg vil også lige sige, at der er samme mulighed i de tilfælde, hvor kommunalbestyrelserne før lovforslagets fremsættelse har truffet beslutning om byfornyelse eller boligforbedring, men ikke sat beslutningen i kraft den 1. januar 1995.

Jeg vil med disse ord tilkendegive, at der er indhold i den overgangsbestemmelse, som vi bevidst har indsat i lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Boligministeren undrede sig over, at Fremskridtspartiet ikke meddelte, hvorfor man var imod forslaget, så det skal jeg gerne gøre her. Vi gjorde det jo allerede under førstebehandlingen, men jeg skal gerne gentage alle vores argumenter.

For det første er dette forslag udtryk for mere bureaukrati. Vi ved godt, at man markedsfører det som en forenkling – det har man gjort ved alle ændringer af byfornyelsesloven – men